

Mnenje Odbora regij – Sveženj o zaščiti zakonitega gospodarstva

(2012/C 391/14)

ODBOR REGIJ

- pozdravlja predloge Evropske komisije, ki smiselno združujejo zakonodajne ukrepe in strategije, ki bi jih bilo treba udejanjiti in s tem zagotoviti, da se smotrno in hitro zaščiti zakonito gospodarstvo;
- odobrava pobude Komisije, namenjene preprečevanju škodljive prakse, na primer navzkrižja interesov, favoriziranja in korupcije, z obsodbo ravnanja, ki ga nekatere države članice še vedno ne kaznujejo, a predstavlja oviro za prost dostop do javnih naročil;
- podpira nov mehanizem za ocenjevanje v okviru prihodnjega poročila Unije o boju proti korupciji, ki bi se po letu 2013 izvajal vsaki dve leti;
- pozitivno ocenjuje predlog direktive o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji, ki sta nujno potrebni za zaščito svetovnega gospodarstva; predlog prispeva k temu, da se "zločin ne izplača" in da se "bogastvo iz odrtije hitro razbije";
- se strinja z razmišljanjem, ki je podlaga za stockholmski program, da je bolje predpisati obvezno uporabo minimalnih pravil iz člena 83 PDEU (vključno z razširjeno zaplembo in zaplembo vrednosti, zaplembo sredstev tretji osebi in zaplembo, ki ne temelji na obsodbi) kot si prizadevati za izboljšanje obstoječega mehanizma Unije, ki nima prave moči;
- poziva države članice, da predvidijo vračilo dela zaseženega premoženja, pridobljenega z organiziranim kriminalom, lokalnim in/ali regionalnim skupnostim (po izpolnitvi zakonskih zahtevkov za vračilo), saj so prav one največje žrtve hudodelskih združb, ki rušijo družbeni red teh skupnosti. Zaradi svojega položaja lahko te skupnosti tudi najbolje vodijo lokalne dejavnosti, namenjene izkoreninjenju temeljnih vzrokov za obstoj kriminala. Pri tem gre za tipičen primer, kako dejavnosti javnih organov prikazati v pozitivni luči in vzpostaviti pošten sistem, ki povezuje izvoljene predstavnike, civilno družbo in družine;
- spodbuja izvoljene lokalne predstavnike, da na začetku mandata podpišejo etični kodeks z naslovom "Obliti privatorum, publica curate" (pozabite na zasebne stvari, skrbite za javne), kar bi pripomoglo k vzpostavitvi in negovanju vezi zaupanja med državljani in predstavniki oblasti;
- spodbuja izvoljene predstavnike, da neodvisnemu javnemu organu predložijo izjavo o premoženjskem stanju, v kateri so navedeni njihovo premoženje ter gospodarske ali poslovne vezi.

Glavni poročevalec	Christophe ROUILLON (FR/PES), župan mesta Coullaines
Referenčni dokumenti	<p>Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji</p> <p>COM(2012) 85 final</p> <p>Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o zaščiti finančnih interesov Evropske unije s kazenskim pravom in upravnimi preiskavami – Celostna politika za zaščito denarja davkoplačevalcev</p> <p>COM(2011) 293 final</p> <p>Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru – Boj proti korupciji v Evropski uniji</p> <p>COM(2011) 308 final</p> <p>Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava</p> <p>COM(2012) 363 final</p>

I. POLITIČNA PRIPOROČILA

ODBOR REGIJ

Splošne ugotovitve

1. ugotavlja, da so korupcija, organizirani kriminal in goljufije rakrana Evropske unije. Po podatkih nevladne organizacije Transparency International je zaradi tovrstnih dejanj vsako leto izgubljenih 120 milijard evrov ali 1 % BDP Unije. Nezakonito gospodarstvo povečuje primanjkljaje držav, zmanjšuje učinkovitost protikriznih ukrepov javnih organov, zmanjšuje obseg naložb, spodbuja odliv kapitala in načenja zaupanje državljanov v njihove predstavnike in institucije;

2. želi spomniti, da je EU z Lizbonsko pogodbo, ki opredeljuje naloge Eurojusta, dobila razširjena orodja za boj proti čezmejnemu kriminalu, možnost ustanovitve Evropskega javnega tožilstva (člena 85 in 86 PDEU) in določbe o preprečevanju goljufij in drugih protipravnih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije (člena 310(6) in 325 PDEU);

3. poudarja, da sodeč po raziskavi Eurobarometer 75 % Evropejcev korupcijo dojema kot velik problem v državah članicah;

4. ugotavlja, da sta zaplemba in zamrznitev premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem, obveljali za učinkoviti orodji boja proti hudim oblikam organiziranega kriminala ter sta na ravni EU postali strateška prednostna naloga;

5. ocenjuje, da je za zaščito interesov Unije potreben boljši nadzor nad porabo subvencij, predvsem tistih iz Evropskega

socialnega sklada ter iz naslova teritorialne kohezije ali skupne kmetijske politike. Goljufije utegnejo postaviti pod vprašaj legitimnost teh celovitih evropskih politik, namenjenih lokalnim in regionalnim skupnostim;

6. poudarja, da so na lokalni ravni tarča organiziranega kriminala odločevalci iz lokalnih in regionalnih oblasti, in sicer v povezavi z dodeljevanjem javnih naročil in koncesij za izvajanje javnih storitev ter izdajanjem gradbenih dovoljenj ali dovoljenj za poslovanje;

7. ugotavlja, da dejavnosti organiziranega kriminala, kot sta trgovina z mamili in trgovina z ljudmi, predstavljajo trajno grožnjo javnemu redu, javnemu zdravju in socialni koheziji;

8. opozarja, da organizirani kriminal z navidezno zakonito uporabo evropskega davčnega sistema, ki je včasih izjemno inovativna, kot na primer pri davku na ogljikov dioksid, krade državam članicam, pa tudi lokalnim in regionalnim skupnostim, ter jih siromaši;

9. poudarja, da je korupcija v športu (dogovorjene tekme, podkupnine pri izbiri krajev velikih tekmovanj, prikrite provizije pri prestopih igralcev itd.) še zlasti zaskrbljujoča, saj omadežuje humanistične vrednote, ki jih gojijo milijoni amaterskih športnikov in klubskih prostovoljcev;

10. meni, da so lokalne skupnosti s spodbujanjem politik svobode, varnosti in pravice ter glede na načelo subsidiarnosti temeljni akterji pri zaščiti zakonitega gospodarstva.

ODBOR REGIJ

11. opozarja na pomanjkljivost obstoječe zakonodaje EU na področju boja proti goljufijam, korupcije in zaplembe premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem;

V zvezi z bojem proti goljufijam

12. se seznanja, da je Komisija v svojem drugem poročilu o izvajanju Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti iz leta 1995 (COM(2008) 77) ugotovila, da je zgolj pet držav članic sprejelo "vse" potrebne ukrepe za "zadovoljivo" izvajanje;

V zvezi z bojem proti korupciji

13. izraža obžalovanje, da Okvirni sklep 2003/568/PNZ, ki obsoja aktivno in pasivno korupcijo v zasebnem sektorju ter določa pravila o odgovornosti pravnih oseb, še ni bil prenesen v nacionalno zakonodajo;

14. izraža obžalovanje, da nekatere države članice še vedno niso ratificirale mednarodnih kazensko-pravnih konvencij Sveta Evrope, Združenih narodov in OECD;

V zvezi z zamrznitvijo in zaplembo premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem

15. ugotavlja pomanjkljivosti pri prenosu petih okvirnih sklepov s tega področja v nacionalno zakonodajo:

— Okvirni sklep 2005/212/PNZ, ki omogoča zaplembo vrednosti in razširjeno zaplembo, je večina držav članic prenesla le deloma;

— čeprav Okvirni sklep 2003/577/PNZ določa načelo vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi, je Komisija z obžalovanjem ugotovila, da ima zelo malo podatkov o uporabi tega načela;

— v primeru Okvirnega sklepa 2006/783/PNZ, ki določa vzajemno priznavanje odredb o zaplembi, se ni bilo mogoče zadovoljiti z neobveznimi pravili na področju razširjene zaplembe, ki so bila vpeljana z Okvirnim sklepom 2005/212/PNZ. Poleg tega se Okvirni sklep 2006/783/PNZ nanaša samo na odredbe o zaplembi, izdane v okviru kazenskega postopka, ne pa tudi na civilne postopke zaplembe, čeprav se ti vse bolj uporabljajo;

— Sklep Sveta 2007/845/PNZ o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi, ki države članice obvezuje, da te urade ustanovijo ter s tem omogočijo sodelovanje med njimi in olajšajo sledenje premoženjske koristi, se ne izvaja v vseh državah članicah.

ODBOR REGIJ

16. pozdravlja predloge Evropske komisije, ki smiselno združujejo zakonodajne ukrepe in strategije, ki bi jih bilo treba udeležiti in s tem zagotoviti, da se smotrno in hitro zaščiti zakonito gospodarstvo;

17. želi spomniti, da so pravna podlaga za zakonodajne ukrepe na tem področju členi 82, 83, 310(6) in 325 PDEU;

18. meni, da je zaščita javnih sredstev EU pred goljufijami in poneverbami precej pomembna, vendar obenem opozarja, da so pravni akti s področja kazenskega prava Unije z vidika subsidiarnosti in učinkovitosti smiselni le, če je z njimi mogoče odpravljati konkretno ugotovljene pomanjkljivosti v praksi organov pregona držav članic;

19. odobrava opredelitev osnovnih kaznivih dejanj, kot so goljufije in poneverbe javnih sredstev, *na ravni Unije*;

20. odobrava pobude Komisije, namenjene preprečevanju škodljive prakse, na primer navzkrižja interesov, favoriziranja in korupcije, z obsodbo ravnanja, ki ga nekatere države članice še vedno ne kaznujejo, a predstavlja oviro za prost dostop do javnih naročil⁽¹⁾;

21. odobrava naslednji usmeritvi reforme Olafa, namenjeni zaščiti denarja davkoplačevalcev:

— upoštevanje pravila *de minimis*, po katerem bo OLAF dajal prednost preiskavam najtežjih oblik goljufij;

— obvezno sprejetje ukrepov po upravnih preiskavah, po katerih bodo morale države članice – tem do sedaj po preiskavah Olafa ni bilo treba izvajati nadaljnjih dejavnosti – najmanj obvestiti OLAF, katere ukrepe so sprejele v zvezi s posameznimi zadevami;

22. je v celoti zadovoljen s politično spodbudo boju proti korupciji v Uniji in celovitim pristopom Komisije k temu vprašanju;

23. podpira nov mehanizem za ocenjevanje v okviru prihodnjega poročila Unije o boju proti korupciji, ki bi se po letu 2013 izvajal vsaki dve leti;

24. podpira predlog Komisije za prilagoditev že obstoječim mehanizmom, kot so mehanizmi v okviru OECD ali Sveta Evrope;

25. kljub temu opozarja Komisijo, da je treba hitro uporabiti spoznanja, pridobljena s tem globalnim mehanizmom, ki temelji na vzajemnem zaupanju med državami, in izpostavlja potrebo po zakonodaji, s katero bi uveljavili pošteno ravnanje, kakor določa člen 83 PDEU;

26. je popolnoma zadovoljen s celovitim pristopom Komisije, v skladu s katerim ta obravnava tudi računovodske standarde in revizijo računovodskih izkazov podjetij v EU.

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final in COM(2011) 309 final. V poročilu je ugotovljeno, da je samo devet držav članic (Belgija, Bolgarija, Ciper, Finska, Francija, Irska, Portugalska, Češka in Združeno kraljestvo) v svojo zakonodajo pravilno preneslo vse elemente, ki predstavljajo kaznivo dejanje korupcije, kakor je opredeljeno v okvirnem sklepu iz leta 2003.

ODBOR REGIJ

27. pozitivno ocenjuje predlog direktive o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji, ki sta nujno potrebni za zaščito svetovnega gospodarstva; predlog prispeva k temu, da se "zločin ne izplača" in da se "bogastvo iz odrtije hitro razbije";
28. se strinja z razmišljanjem, ki je podlaga za stockholmski program, da je bolje predpisati obvezno uporabo minimalnih pravil iz člena 83 PDEU (vključno z razširjeno zaplembo in zaplembo vrednosti, zaplembo sredstev tretji osebi in zaplembo, ki ne temelji na obsodbi) kot si prizadevati za izboljšanje obstoječega mehanizma Unije, ki nima prave moči;
29. podpira predlog direktive, ker združuje določbe in pravne koncepte, že opredeljene v predhodnih okvirnih sklepih o zaplembi premoženjske koristi in pripomočkov, ki so povezani s kaznivimi dejanji, ter zaplembi premoženja v vrednosti premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;
30. pozitivno tudi ocenjuje, da predlog uvaja določbe, na podlagi katerih je mogoče koncept premoženjske koristi razlagati zelo široko (s konceptom preoblikovanja premoženjske koristi v pravice ali premoženje) in zamrzniti premoženje za čas do razglasitve sodbe;
31. **v zvezi z razširjeno zaplembo** – čeprav podpira odpravo možnosti, ki so jih imele države članice v skladu z okvirnim sklepom iz leta 2005, in meni, da se tako izboljšujejo obstoječe določbe o razširjeni zaplembi – ocenjuje, da bi bilo dobro izboljšati člen 4(1), ki je preveč ohlapen. V primeru razširjene zaplembe je namen zakona omogočiti širšo zaplembo od zgolj neposredne premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in sicer zato, ker lahko predpostavi obstoj povezave med kaznivim dejanjem in premoženjem ali pravicami, za katere želi, da so predmet zaplembe. OR predlaga, da se "posebna dejstva", na podlagi katerih sodišče sprejme sklep, na primer ponazorijo z nesorazmerjem med vrednostjo premoženja in zakonitim dohodkom. Prednost tega najbolj pogostega primera "posebnih dejstev" je tudi poudarek na tem, da je zadevna oseba tista, ki mora priskrbeti dokaze, da je premoženje ali pravice, ki ne izhajajo neposredno iz kaznivega dejanja, a je predvidena njihova zaplemba, pridobila iz drugih zakonitih virov dohodka;
32. pozdravlja možnost **zaplembe sredstev tretji osebi**; storilci kaznivih dejanj nimajo premoženja ali pravic prijavljenih na svoje ime, zato opozarja, da so tretje osebe, katerih vloga je, da prikrijejo ali "operejo" premoženje, zelo pogosto pravne osebe, organizirani kriminalci pa že dolgo časa uporabljajo zelo dovršene pravne prijeme, da se izogne zaplembi premoženja. OR zato močno priporoča razširitev načela kazenske odgovornosti pravnih oseb in uvedbo koncepta "dejanskega upravičenca";
33. prav tako predlaga, da se v sedanji predlog doda koncept, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotavljati, ali tretja oseba ravna kot dejanski lastnik in/ali edini ekonomski upravičenec. Tovrsten dokaz bi lahko temeljil na naslednjih dognanjih: pravno ali dejansko upravljanje pravne osebe v zasebno korist, financiranje premoženja, dajanje premoženja na razpolago brez finančnega nadomestila itd. Ta koncept, ki je denimo dobro poznan v Luksemburgu, omogoča prijetje dejanskega upravičenca gospodarske družbe in tako dopolnjuje načelo kazenske odgovornosti pravnih oseb;
34. ima zadržke glede zaplembe, ki ne temelji na obsodbi, saj je v večini držav članic zaplemba sankcija, ki je povezana z obsodbo za kaznivo dejanje. Zaplemba, ki ne temelji na obsodbi, poleg tega izhaja iz *civilnih postopkov* in ni zajeta v predvideni pravni podlagi. Sedanji predlog se namreč izrecno opira na člen 82(2) PDEU, ki pa se nanaša *samo na sankcije na področju kazenskega prava*. Prav tako posega v pravne običaje nekaterih držav, npr. Francije, v katerih je lastninska pravica ustavna kategorija;
35. ugotavlja, da zaplemba, ki ne temelji na obsodbi, ni zajeta niti v členu 83(1) PDEU, v skladu s katerim lahko Evropski parlament in Svet "določita minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami";
36. predlaga kazenskopravne rešitve, s katerimi bi bilo mogoče zagotoviti enakovredno stopnjo učinkovitost prava na področju zasegov in zaplemb, pri čemer bi se bilo treba opreti na kazenskopravne določbe, ki so se že izkazale za uspešne;
37. v tej zvezi opozarja, da civilna zaplemba temelji na priporočilu FATF št. 3, ki države spodbuja, naj sprejmejo ukrepe zaplembe "brez predhodne obsodbe za kaznivo dejanje". V istem priporočilu je tudi navedeno, da lahko države ravno tako sprejmejo ukrepe, "na podlagi katerih bi moral domnevni storilec kaznivega dejanja izkazati zakonit izvor premoženja, ki naj bi bilo zaplenjeno". Zdi se, da je v tem primeru cilj obrnitev dokaznega bremena, kar je glavna korist zaplembe, ki ne temelji na obsodbi. Isti rezultat bi bilo mogoče doseči tudi z uvedbo novega kaznivega dejanja imetja neupravičeno pridobljenega premoženja ali nezmožnosti pojasnitve izvora sredstev (glej npr. novi člen 321-6 francoskega kazenskega zakonika, ki generalno kaznuje dejstvo, da oseba ne more pojasniti izvora sredstev, povezanih z njenim načinom življenja, ali izvora premoženja in je hkrati v pogostih stikih s storilci kaznivih dejanj, ki se kaznujejo z zaporno kaznijo najmanj pet let). S tem je dosežen cilj obrnitve dokaznega bremena;
38. v skladu z načelom subsidiarnosti mora biti s sedanjim predlogom državam članicam prepuščena odločitev o tem, ali bodo sprejele zaplembo, ki ne temelji na obsodbi, kakor hitro bodo sposobne dokazati, da je njihova zakonodaja ravno tako učinkovita in da ne bodo nasprotovale načelu vzajemnega priznavanja.

ODBOR REGIJ

39. izraža manjše zadržke glede odobravanja preveč podrobnih zaščitnih ukrepov v različnih fazah postopka zamrznitve in zaplembe premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem, saj utegnejo ohromiti novo pravno osnovo za zasege in zaplembe v Uniji;

40. kljub vsemu vztraja, da je treba ustanoviti Evropsko javno tožilstvo, in že zdaj poudarja, da je treba okrepiti policijske in sodne strukture, ki so v državah članicah pristojne za organizirani kriminal.

ODBOR REGIJ

41. ocenjuje, da bo ustanovitev Evropskega javnega tožilstva prispevala k boljšemu učinku reforme Olafa;

42. meni, da bi Evropsko javno tožilstvo učinkoviteje in zanesljiveje vodilo finančne preiskave korupcije in vpletenosti vplivnih gospodarskih in političnih subjektov ali preiskave čezmejnih kriminalnih mrež;

43. meni, da se bo mogoče z razvojem Eurojusta kot podlage za Evropsko javno tožilstvo, ki bi lahko uvajalo kazenske preiskave vsaj v primeru hude grožnje interesom Unije in začelo predhodne kazenske preiskave, učinkovito izogniti primerom, navedenim v sporočilu Komisije o zaščiti finančnih interesov (COM(2011) 293 final), na katerega se nanaša to mnenje. OR želi opozoriti, da takšen postopek določata člena 85 in 86 PDEU, ta pa je potreben zaradi dvojnega izziva, ki ga predstavljata grožnji finančne krize in hudih kaznivih dejanj;

44. meni, da takšna usmeritev v ničemer ne izključuje skupnega evropskega programa za usposabljanje finančnih preiskovalcev, katerega pripravi in izvajanju bi Komisija morala dati prednost;

45. meni, da je učinkovita zaščita naznaniteljev pred povračilnimi ukrepi osrednji vidik politike boja proti korupciji, pa tudi boja proti organiziranemu kriminalu. Vendar pravni okvir, ki ureja ta vidik v Uniji, ni povsod enak. Tudi OR zato močno podpira pobude Komisije o zaščiti naznaniteljev. ODBOR REGIJ

Za krepitev vloge lokalnih skupnosti v boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu

46. poziva države članice, da predvidijo vračilo dela zaseženega premoženja, pridobljenega z organiziranim kriminalom, lokalnim in/ali regionalnim skupnostim (po izpolnitvi zakonskih zahtevkov za vračilo), saj so prav one največje žrtve hudo delskih združb, ki rušijo družbeni red teh skupnosti. Zaradi svojega položaja lahko te skupnosti tudi najbolje vodijo lokalne

dejavnosti, namenjene izkoreninjenju temeljnih vzrokov za obstoj kriminala. Pri tem gre za tipičen primer, kako dejavnosti javnih organov prikazati v pozitivni luči in vzpostaviti pošten sistem, ki povezuje izvoljene predstavnike, civilno družbo in družine;

47. spodbuja izvoljene lokalne predstavnike, da na začetku mandata podpišejo etični kodeks z naslovom "Obliti privatorum, publica curate" (pozabite na zasebne stvari, skrbite za javne), kar bi pripomoglo k vzpostavitvi in negovanju vezi zaupanja med državljani in predstavniki oblasti. V kodeksu bi bila določena pravila nepristranskega ravnanja (prepoved navzkrižja interesov, zavrnitev vabil za zasebno bivanje od fizičnih ali pravnih oseb, katerih dejavnost je povezana z njihovo lokalno ali regionalno skupnostjo, izročitev daril v vrednosti nad 150 eurov državi, odpoved posredovanju v imenu družinskih članov itd.) in osebne integritete (neuporaba sredstev skupnosti v zasebno korist ali za volilne kampanje, spoštovanje pravil javnega naročanja itd.);

48. spodbuja izvoljene predstavnike, da neodvisnemu javnemu organu predložijo izjavo o premoženjskem stanju, v kateri so navedeni njihovo premoženje ter gospodarske ali poslovne vezi;

49. spodbuja države, da vzpostavijo javno financiranje volilnih kampanj in prepovejo prispevke pravnih oseb, pa tudi da vpeljejo pravila za izvoljene lokalne predstavnike, ki zagotavljajo njihovo neodvisnost in finančno avtonomnost;

50. spodbuja k prizadevanjem za učinkovit boj proti pranju denarja, pridobljenega s korupcijo in organiziranim kriminalom, v davčnih oazah;

51. spodbuja države, da si priskrbijo prava orodja za preprečevanje in odkrivanje posegov v integriteto, kot so službe za ocenjevanje mehanizmov boja proti korupciji ter za nadzor javnih naročil in prenosa javnih storitev na tretje osebe;

52. poziva k ustanovitvi evropske platforme za izmenjavo lokalne dobre prakse na področju boja proti korupciji in organiziranemu kriminalu ter vračila zaseženega premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem, in evropske konference o boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu;

53. spodbuja lokalne skupnosti, da nepovratna sredstva, dana vrhunskim športnikom in poklicnim klubom, pogojujejo z etičnimi obveznostmi in strogo finančno preglednostjo;

54. predlaga, da Odbor regij imenuje opazovalca za posebni odbor Evropskega parlamenta za korupcijo in Skupino držav proti korupciji (GRECO) pri Svetu Evrope;

55. namerava razmisliti o dobrih praksah pri upravljanju in upravnem vodenju na področju zaščite zakonitega gospodarstva razširiti na partnerske države v okviru sosedске politike, ki so članice skupščine ARLEM (Evro-sredozemska skupščina lokalnih in regionalnih oblasti) in konference CORLEAP (Konferenca regionalnih in lokalnih oblasti za vzhodno partnerstvo).

V Bruslju, 10. oktobra 2012

*Predsednik
Odbora regij*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
